

DE BELLO CIVILI LIB. I

Quibus rebus cognitis Caesar, etsi magni interesse arbi- 21
trabatur quam primum oppido potiri cohortisque ad se in
castra traducere, ne qua aut largitionibus aut animi confir-
matione aut falsis nuntiis commutatio fieret voluntatis, quod 2
5 saepe in bello parvis momentis magni casus intercederent,
tamen veritus ne militum introitu et nocturni temporis li-
centia oppidum diriperetur, eos qui venerant collaudat atque
in oppidum dimittit, portas murosque asservari iubet. Ipse 3
in eis operibus quae facere instituerat milites disponit, non
10 certis spatiis intermissis, ut erat superiorum dierum consue-
tudo, sed perpetuis vigiliis stationibusque, ut contingant inter
se atque omnem munitionem expleant ; tribunos militum et 4
praefectos circummittit atque hortatur non solum ab eru-
ptionibus caveant sed etiam singulorum hominum occultos
15 exitus asservent. Neque vero tam remisso ac languido 5
animo quisquam omnium fuit qui ea nocte conquieverit.
Tanta erat summae rerum exspectatio ut alius in aliam 6
partem mente atque animo traheretur, quid ipsis Corfinien-
sibus, quid Domitio, quid Lentulo, quid reliquis accideret,
20 qui quosque eventus exciperent.

Quarta vigilia circiter Lentulus Spinther de muro cum 22
vigiliis custodibusque nostris colloquitur : velle, si sibi fiat
potestas, Caesarem convenire. Facta potestate ex oppido 2
mittitur, neque ab eo prius Domitiani milites discedunt
25 quam in conspectum Caesaris deducatur. Cum eo de 3
salute sua orat atque obsecrat ut sibi parcat veteremque
amicitiam commemorat Caesarisque in se beneficia exponit,
quae erant maxima : quod per eum in collegium pontificum 4
venerat, quod provinciam Hispaniam ex praetura habuerat,
30 quod in petitione consulatus erat sublevatus. Cuius oratio- 5
nem Caesar interpellat : se non malefici causa ex provincia